

[Socialministeren.]

blive paalagt Kommunerne at yde det eller det Beløb, som man anser for passende, eller at nedsætte Understøttelsen til det eller det Beløb. Hvilke Midler jeg saa har til at tvinge Kommunerne? Ja, vi har Midler: Dagsmulkter o. s. v., men det behøver jeg vist ikke at beskæftige mig med, for det er aldrig hændt endnu, at en Kommune i saa Tilfælde ikke har rettet sig efter Ministeriet, og da vi ingen kommunistiske Kommuner har endnu, antager jeg heller ikke, det vil hænde.

Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen faar Statistikken vedrørende Arbejdsløshedskasserne at se, men det bliver ikke med den Begrundelse, at det er personlig Velvilje fra min Side. Jeg ved ikke, af hvilken Grund i Verden jeg skulde vise det ærede Medlem personlig Velvilje; nej, det er af rent saglige Grunde, fordi jeg synes, han har Krav paa det — derimod har han ingenlunde Krav paa personlig Velvilje fra min Side.

Den ærede Ordfører Nr. 2 for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, fik den underlige Idé, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke var saa godt inde i Sagerne som han og derfor trængte til en supplerende Ordfører. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var som sædvanlig meget klarere end det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, hvilken sidste ikke fremdrog noget nyt, men kun udvandede de Udtalelser, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at Hovedhensynet ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag jo ikke var de arbejdsløse, men de offentlige Kasser. Det ved jeg ikke, jeg ved ikke, hvad der er Hovedhensynet; det er et Ønske fra Regeringens Side, at de arbejdsløshedsforsikrede skal have Understøttelsen paa den Maade, de plejer at faa den: gennem deres Arbejdsløshedskasser, saa længe som muligt — under en Krisetid som nu altsaa længere, end man oprindelig havde tænkt sig, for derefter at undgaa at henvende sig til Kommunerne, hvorved de jo vilde gaa over til den skønsmæssige Hjælp.

Det er der ikke noget underligt i, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen ikke er fuldkommen enig i denne Betragtning. Hvis man er Medlem af en Sygekasse, vil man naturligvis helst have Hjælpen fra Sygekassen og ikke henvises til skønsmæssigt at faa bedømt, hvilken Sygehjælp man skal

have fra Kommunen. Og det er akkurat det samme Forhold, der er Tale om her; det er Hovedhensynet, at Forsikringen, naar man er inde under forsikringsmæssig Hjælp, skal kunne virke saa længe som muligt.

Naar jeg har brugt Udtrykket: kastet 16 000 over paa Kommunehjælpen, er det ikke, fordi jeg vil sige noget nedsættende om Kommunehjælpen som saadan. Jeg betragter den som en Form, der er mindre tiltalende end den forsikringsmæssige Hjælp, og det gør vel alle, siden man har bygget det hele op paa Forsikringen. Men jeg taler om at kaste 16 000 over paa Kommunehjælpen — det er det store Tal, som jeg finder det ganske urimeligt, at man fra det offentlige Side med det samme kaster over paa den skønsmæssige Hjælp.

Kommunehjælpen i sig selv har jeg overhovedet aldrig fremstillet som Indbegrebet af alt idealt. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen brugte overhovedet en Masse ganske urimelige Udtryk, som det aldrig kunde falde mig ind at anvende i Forbindelse med saadan noget som offentlig Understøttelse. Indbegrebet af alt idealt! Tværtimod, offentlig Understøttelse er noget meget uheldigt og, fra den trængendes Synspunkt, i Regelen noget ydmygende, hvad enten det er Hjelpekassehjælp eller Kommunehjælp. Mit Syn herpaa har jeg ikke forandret. Har jeg talt for meget, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen siger, har jeg i hvert Fald skrevet ikke mindre, og hvis det ærede Medlem havde sat sig ind i, hvad jeg har skrevet, vilde han ikke være løbet saadan rundt i det, som han gjorde i Dag.

I særlig Grad gjaldt dette Spørgsmaalet om de 6 Krisekasser, men det har det ærede Medlem Hr. Einer Jensen allerede imødegaaet. Der er overhovedet ikke Tale om, at nogen af Krisekasserne vil gaa i Staa.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen taler om, at vi kan jo hjælpe dem, der er ved at gaa i Staa, og saa kan vi tale om de andre til December. Hvorfor vil han til den Tid tale om dem? Naar det ikke er Hensynet til de arbejdsløse, der dikterer dette her, hvorfor saa overhovedet diskutere det til December? det er der jo ingen Grund til. Han har i Virkeligheden akkurat den samme Betragtning som vi andre, at det er urimeligt, at 32 000 af disse arbejdsløse i Stedet for at faa forlænget Arbejdsløshedsunderstøttelse hver for sig skal søge Kommunehjælp — der er kun den Forskel paa os, at jeg siger: lad os saa ordne dette Krisespørgsmaal med det samme for de forskellige Kategorier, som det drejer sig om, og